

Sygn. akt V U 185/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2019 r. w Legnicy

sprawy z wniosku T. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o emeryturę

na skutek odwołania T. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 1 lutego 2019 r.

znak (...)

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. z dnia 1 lutego 2019 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy T. P. prawo do emerytury od 17 sierpnia 2018 roku,

II. stwierdza, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.

Regina Stępień

Sygn. Akt V U 185/19

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. decyzją z dnia 1 lutego 2019r. po rozpoznaniu wniosku z 17 sierpnia 2018r. odmówił T. P. prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że T. P. nie spełnia warunków wymienionych w art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, ponieważ udowodnił jedynie 14 lat, 11 miesięcy i 9 dni okresów pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat. Zakład podał, że nie zaliczył wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia od 31 lipca 1980r. do 27 lutego 1982r. w Przedsiębiorstwie (...) w O. - gdyż nie przedłożył on świadectwa pracy w szczególnych warunkach, a kopie zaświadczenia o ukończeniu kursu spawacza i książeczki spawacza nie są wystarczające do uwzględnienia tego okresu. Dodał, iż ze świadectwa pracy z 25 lutego 1982r. wynika, iż ostatnio w tym przedsiębiorstwie był on zatrudniony na stanowisku ślusarza.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył T. P. wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie mu emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że w kwestionowanym okresie zatrudnienia w wykonywał prace spawalnicze. Podał, iż w Przedsiębiorstwie (...) w O. był zatrudniony od 7 maja 1979r. do 27 lutego 1982r. (do momentu likwidacji zakładu). Po odbyciu kursu spawacza tj. od 20 maja 1980r. do 26 czerwca 1980r. uzyskał uprawnienia spawacza i od tego momentu pracował jako spawacz.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał swoje stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji, iż wnioskodawca nie ma wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca T. P. urodził się w dniu (...), w dniu (...) ukończył 60 lat.

Na dzień 1 stycznia 1999r. ma 25 lat i 22 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Nie jest członkiem OFE.

Organ rentowy uwzględnił mu 14 lat, 11`miesięcy i 9 dni okresów pracy w szczególnych

/bezsporne/.

Wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w O. od 7 maja 1979r. do 27 lutego 1982r. stanowisku ślusarza.

W okresie od 20 maja 1980r. do 28 czerwca 1980r. odbywał kurs spawacza na poziomie I stopnia, złożył egzamin, uzyskał uprawnienia spawania lukowego. Na kurs ten został skierowany przez zakład pracy.

Do momentu uzyskania uprawnień spawalniczych wykonywał prace pomocnicze przy spawania tj. przygotowanie i wstępne składanie elementów metalowych.

Po uzyskaniu tych uprawnień, co najmniej od 31 lipca 1980r. do 27 lutego 1982r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace spawalnicze. Pracował w brygadzie remontowo- spawalniczej składającej się z 8-10 osób. Pracowali w niej traserzy (tnący blachy palnikiem), monterzy (składający konstrukcję i przygotowujący materiały do spawania) oraz 4-5 spawaczy (spawający metalowe elementy konstrukcji). Brygada ta wykonywała konstrukcje stalowe pod urządzenia w zakładach wapienniczych takie jak przenośniki taśmowe, przenośniki ślimakowe, elewatory, urządzenia do sortowania urobku, łamacze, piece szybowe. Konstrukcje stalowe znajdowały się na wysokości 10-30m, niektóre nawet 40 m. Elementy konstrukcji częściowo były montowane i spawane na tzw. montażu, częściowo już na miejscu ich przeznaczenia. Wnioskodawca, w okresie po uzyskaniu uprawnień spawalniczych, co najmniej od 31 lipca 1980r. do 27 lutego 1982r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace spawalnicze.

/dowody:

- akta kapitałowe: kopia świadectwo pracy z 25.02.1982r. k. 5

- akta emerytalne: kopie zaświadczenia o odbyciu kursu spawacza k. kopia książeczki spawacza k.90-92

- e-protokół z 13.11.2019r. k.40-41: zeznania świadków: J. J. 00:07:51- 00:16:21, Z. Z. 00:16:21-00:19:29; wyjaśnienia wnioskodawcy 00:19:29-00:28:45/.

Sąd zważył:

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2018.1270) ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż

określony w art. 27 pkt.1, tj. innym niż 65 lat dla mężczyzn. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z mocy art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej cytowane przepisy znajdują zastosowanie w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którym przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999r.) osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W sprawie bezspornym był fakt, iż wnioskodawca miał wymagany przepisem art. 27 ustawy emerytalnej okres składkowy i nieskładkowy - 25 lat, osiągnął wymagany wiek 60 lat, nie przystąpił do OFE.

Natomiast w ocenie organu rentowego – na dzień 01 stycznia 1999r. nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Wnioskodawca wskazywał natomiast, że ma wymagany 15 – letni okres pracy w szczególnych warunkach, bowiem jako taki jego zdaniem należało uznać okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w O. był zatrudniony od 31 lipca 1980r. do 27 lutego 1982r.

Sąd podzielił stanowisko wnioskodawcy, w tym zakresie, że ma on wymagany 15 – letni okresu pracy w warunkach szczególnych.

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. są okresy w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. W rozpoznawanej sprawie ze świadectwa pracy, wystawionego przez pracodawcę z 25 lutego 1982r. wynika, iż wnioskodawca zatrudniony był na stanowisku ślusarza. Zaś świadek J. J. jednoznacznie i kategorycznie podawał, iż w brygadzie remontowo-spawalniczej, której członkiem był wnioskodawca, pracowali traserzy, monterzy i spawacze. Stąd wniosek, iż w zapis w świadectwie pracy z 25 lutego 1982r. wskazujący, iż wnioskodawca był zatrudniony w spornym okresie jako ślusarz nie odpowiada rzeczywistości. Istotne w związku z tym były pozostałe dowody, w szczególności zgodne zeznania świadków J. J. i T. P. i wyjaśnienia wnioskodawcy – iż w spornym okresie, po uzyskaniu uprawnień spawalniczych (co miało miejsce 28 czerwca 1980r.) wykonywał on wyłącznie prace spawalnicze przy budowie i montażu konstrukcji stalowych.

W okresie od 20 maja 1980r. do 28 czerwca 1980r. odbywał kurs spawacza na poziomie I stopnia, złożył egzamin, uzyskał uprawnienia spawania łukowego. Na kurs ten został skierowany przez zakład pracy.

Do momentu uzyskania uprawnień spawalniczych wykonywał prace pomocnicze przy spawania tj. przygotowanie i wstępne składanie elementów metalowych.

Po uzyskaniu tych uprawnień, co najmniej od 31 lipca 1980r. do 27 lutego 1982r. **(1 rok, 7 miesięcy)** stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace spawalnicze. Pracował w brygadzie remontowo- spawalniczej składającej się z 8-10 osób. Pracowali w niej traserzy (tnący blachy palnikiem), monterzy (składający konstrukcję

i przygotowujący materiały do spawania) oraz 4-5 spawaczy (spawający metalowe elementy konstrukcji). Brygada ta wykonywała konstrukcje stalowe pod urządzenia w zakładach wapienniczych takie jak przenośniki taśmowe, przenośniki ślimakowe, elewatory, urządzenia do sortowania urobku, łamacze, piece szybowe. Konstrukcje stalowe znajdowały się na wysokości 10-30m, niektóre nawet 40 m. Elementy konstrukcji częściowo były montowane i spawane na tzw. montażu, częściowo już na miejscu ich przeznaczenia. Wnioskodawca, w okresie po uzyskaniu uprawnień spawalniczych, co najmniej od 31 lipca 1980r. do 27 lutego 1982r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace spawalnicze. Przy budowie konstrukcji stalowych pod urządzenia w zakładach wapienniczych takie jak przenośniki taśmowe, przenośniki ślimakowe, elewatory, urządzenia do sortowania urobku, łamacze, piece szybowe. Są to prace ujęte w Wykazie A, dziale XIV, poz.12 załącznika do rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r.

Przy uwzględnieniu akceptowanego przez organ rentowy okresu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 14 lat, 11 miesięcy i 9 dni i spornym okresie 1 roku i 7 miesięcy – wnioskodawca posiada **16 lat, 6 miesięcy i 9 dni** tych okresów i przy bezsporności pozostałych przesłanej warunkujących prawo do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach winien uzyskać prawo do spornego świadczenia.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kodeksu postępowania cywilnego w pkt. I wyroku zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał T. P. prawo do emerytury od dnia złożenia wniosku.

W punkcie II wyroku, sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.

Zgodnie z treścią art. 118 pkt. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – w przypadku ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego – organ rentowy wydaje decyzję w terminie 30 dni, przy czym za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się dzień wpływu do Zakładu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Przepis art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych - stanowi , że jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności .

W rozpoznawanej sprawie okoliczności niezbędne do przyznania wnioskodawcy prawa do żądanego świadczenia zostały wyjaśnione na etapie postępowania sądowego. Dopiero bowiem w wyniku przesłuchania świadków oraz analizy części dokumentacji zawartej w aktach ubezpieczeniowych możliwe było dokonanie oceny charakteru prac wykonywanych przez skarżącego w spornym okresie zatrudnienia i zakwalifikowania tych prac według obowiązującego wykazu A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Reasumując, sąd uznał, iż - wydając decyzję w dniu 1 lutego 2019r. - organ rentowy nie popełnił błędu, skutkującego odpowiedzialnością za opóźnienie w przyznaniu świadczenia. W tym stanie rzeczy, sąd orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku.

Regina Stępień